

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 442-ҳадис

* بَيْنَا مَا رَجُلٌ بِطَرِيقٍ، اسْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بِهَا، فَنَزَّلَ فِيهَا، فَشَرِبَ مِنْهَا، ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا هُوَ بِكَلْبٍ يَلْهَثُ، يَأْكُلُ التَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي فَنَزَّلَ الْبَئْرَ فَمَلَأَ حُفَّةً مَاءً، ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ ثُمَّ رَقَى فَشَكَرَ اللَّهَ لَهُ فَعَفَّ لَهُ، فَسُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَيْدِ رَطْبَةٍ أَجْرٌ.

(رواه مسلم)

Бир киши йўлда кетаётганида, уни қаттиқ чанқоқлик тутди. У бир қудуқни топиб, унга тушди-да сувдан ичди. Кейин чиқса, олдида бир ит чанқаганидан тилини чиқариб тупроқ намини ялаб туради. Шунда у ўзига: «Мен чанқаганим каби, бу итни ҳам чанқоқ тутган», деди-да, қудуққа тушиб, сувга тўлдирган маҳсисини оғзида тишлаганича кўтарилиб, итни суфорди. Аллоҳ унинг бу қилган ишидан рози бўлиб, гуноҳини кечирди. Расулуллоҳдан (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бу ҳақда сўралганида у зот: «Жигари нам бўлган ҳар бир тирик (махлуққа яхшилик қилишда) ажр бор», дедилар.

Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

